

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 8703/05 - ד'

כבוד הרשמת שושנה ליבוביץ בפני:

- העותרים:
1. _____ צבאג
 2. _____ צבאג
 3. _____ צבאג
 4. _____ צבאג
 5. _____ צבאג
 6. _____ צבאג
 7. _____ צבאג
 8. _____ צבאג
 9. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

נגד

המשיב: אלוף פיקוד דרום

בקשה לפסיקת הוצאות

החלטה

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים, אשה ושבעת ילידה, המתגוררים ברצועת עזה, כי תותר כניסתם לישראל לצורך מעבר לגדה המערבית לשם ביקור אצל אמה של העותרת, סבתם של הילדים. ביום 28.6.06 התקבלה אצל גורמי הביטחון פניית היועץ המשפטי לענייני עזה בה בקשו העותרים כי תותר כניסתם. הבקשה סורבה מנימוק של מניעה ביטחונית. ביום 13.9.06 הוגשה העתירה שבכותרת אשר במסגרתה בקשו העותרים כי יונפק להם היתר כניסה לישראל לצורך מעבר לאיו"ש. ביום 2.10.05 הוגשה תגובת המשיב, במסגרתה חזר על עמדתו, לפיה נוכח המידע הביטחוני שקיים, לא ניתן להיעתר לבקשת העותרות 1 ו-2, האם ובתה הבכורה, להיכנס לישראל. עם זאת המשיב ציין כי אין הוא מתנגד להתיר את כניסת העותרים 3-8 לישראל וזאת בליווי

מבוגר שלא קיימת התנגדות מטעם גורמי הביטחון להתיר את כניסתו. העתירה נקבעה לדיון בפני הרכב ונדונה ביום 12.12.05. במסגרת הדיון חזר המשיב על עמדתו. בהסכמת הצדדים עיין בית המשפט בחומר החסוי במעמד צד אחד. לאחר עיון בחומר זה, המליץ בית המשפט לגורמי הביטחון לבחון את עמדתם בפעם נוספת בחלוף שלושה חודשים. מגורמי הביטחון נמסר כי בשים לב להערות בית המשפט, נערכה על ידם בחינה מחודשת של נסיבות עניינם של העותרים, לרבות בחינה במישור המודיעיני, והוחלט בסופו של יום כי הרף המניעה הביטחונית הקיימת בעניינה של העותרת – ומבלי שלעניין זה חל שינוי מהותי בעמדת גורמי הביטחון – יוצע לבאי כוח העותרים אחד משני פתרונות ביניים שיאפשר את כניסת העותרים לאיו"ש; מעבר דרך מצרים וירדן או התרת כניסת העותרים לישראל בליווי של חברת אבטחה ובכפוף למספר תנאים. העותרים בחרו בדרך השנייה. לאחר שהתמלאו התנאים הנדרשים, הותר מעברם של העותרים בליווי כאמור והעתירה נמחקה.

2. לטענת ב"כ העותרים, יש לזכות את העותרים בהוצאותיהם בהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה. לפי הנטען, העתירה הוגשה לאחר שמוצו כל ההליכים. כמו כן, לטענת העותרים העתירה היתה מוצדקת ואין ספק כי הסעד ניתן רק לאחר הגשת העתירה והדיון שנערך במסגרתה. העותרים מציינים כי גם אם ייטען שהסעד ניתן לפנים משורת הדין, אין בכך כדי למנוע מהם את הוצאותיהם. המשיב מתנגד לבקשה. לטענת המשיב, לא חל כל שינוי בעמדתו לפיה קיים סיכון בטחוני בהתרת כניסתם של העותרים לישראל. יחד עם זאת, בחלוף שלושת החודשים שהוקצבו לו על ידי בית המשפט, ולאחר שנערכה בחינה מחודשת על ידי גורמי הבטחון, גורמי הביטחון היו נכונים להציע לעותרים פתרון מעשי לעניינם בדרך של פשרה אשר לא היה בו כשלעצמו כדי ללמד כי חל שינוי בעמדתם באשר למסוכנות העותרת.

3. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיב באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אכן, בהתחשב בטיב העתירה, בקשתה של בת לבקר אצל אמה עם ילדיה לאחר שלא התראו משך 5 שנים תמימות, עולה השאלה האם ניתן היה לצפות מהמשיב לבחון מראש את הבקשה תוך ניסיון להגיע להסדר אשר ייתר את הצורך להגיש את העתירה. אין ספק כי עסקינן בנושא הומניטארי מהמעלה הראשונה ולפיכך ראוי שהוא יטופל בגמישות וברגישות הראויים. יחד עם זאת, לרשויות הרלבנטיות מופנות מן הסתם פניות רבות למתן אישורי כניסה לישראל לצורך מעבר בה לשם ביקורי קרובים. בחינת כל האופציות האפשריות לשם מתן האישורים, גם כאשר קיימת מניעה בטחונית ברורה למתן מעבר, מסרבלת ומקשה על טיפול בבקשות אלה ודומה שהדבר יטיל על המשיב עול שאין הוא יכול לעמוד בו. בנסיבות העניין, בשים לב לכך שעמדת

המשיבים בנוגע למסוכנות העותרים לא השתנתה, איני סבורה שיש מקום להטיל על המשיבים הוצאות רק משום שבדיעבד הציעו הסדר אשר במסגרתו קיבלו העותרים את מבוקשם. התוצאה היא, שהבקשה נדחת.

ניתנה היום, ה' בכסלו תשס"ז (26.11.2006).

שושנה ליבוביץ

ר ש מ ת